

her foregaar, kunde blive Genstand for den samme Støtte. Jeg mener, at Lovforslaget, som det foreligger, giver fuldkommen tilstrækkelig Hjæmmel dertil, men da der hos Mænd, der ere meget virksomme paa dette Omraade, er Tvivl om, at det kan forstaaes saaledes, har jeg ønsket at rejse Spørgsmaalet. Jeg mener nemlig, at naar denne Virksomhed er organiseret under bestemte Former, kan det ligesaa fuldt komme ind under Begrebet „Bevægelige Landbrugskursus“ som det, der allerede er tænkt paa, saa der behøves efter min Opfattelse i den Anledning ikke nogen som helst Ændring i Lovforslaget, saaledes som det foreligger; der behøves kun dette, at den meget ærede Minister og Udvalget anerkende, at dette er en organiseret Virksomhed af ganske parallel Art som den, der hidtil er foregaaet ved de vandrende Landbrugskursus, saa vil den Tvivl, der er opstaaet hos disse meget virksomme og meget brave Mænd, paa hvem jeg i Øjeblikket tænker, være hævet.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ændringsforslagene under Nr. 3 og 5, der ere stillede af hele Udvalget, har jeg ikke noget at indvende imod, og det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 1, der er stillet af et Flertal. Derimod maa jeg fraraade Ændringsforslagene under Nr. 2 og 4, der ere stillede af et Mindretal. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (K. Pedersen), der anbefalede disse to sidstnævnte Ændringsforslag, udtalte med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2, at der ogsaa kunde findes andre unge Mænd end dem, der have været paa en Højskole eller en Landbrugsskole, der kunde være egnede til at komme paa et af de Læresteder, der her omhandles. Jeg skal slet ikke benægte dette, det vil sikkert meget let kunde indtræffe, at unge Mænd, der ikke have været paa en Højskole eller en Landbrugsskole, ere egnede og udviklede til at komme paa et saadant Lærested. Men naar jeg fraraader Ændringsforslaget, er det af den Grund, at jeg mener, det vil være umuligt at administrere med en saadan Bestemmelse. Det siger jo sig selv, at Landbrugsministeriet umuligt kan have Kendskab til de unge Mænds Stilling og Virksomhed, der her er Tale om, og Ministeriet vilde derfor, hvis denne Bestemmelse blev vedtagen, være henvist til at rette sig efter de Attester og Oplysninger, der kom til at foreligge fra anden Side. Der vilde saa, hvis dette blev Lov, komme til at foreligge

for Ministeriet Udtalelser eller Attester fra Lærere, fra Præster, fra Sognefogder, fra Sogneraad, fra Husmandsforeninger, fra Landboforeninger og maaske fra en hel Mængde andre Sider, men naar saa Ministeriet skulde til at træffe et Valg mellem alle disse unge Mænd, saa siger det jo sig selv, at et saadant Valg vilde næsten være aldeles umuligt. Det er derfor min Opfattelse, at en saadan Bestemmelse vilde medføre, at der opstod megen Utilfredshed, megen Misfornøjelse med de Afgørelser, der blive truffene, og jeg tror ikke, det vilde være formaalstjenligt eller rigtigt at komme ind paa den Vej at indføre i en Lov en Bestemmelse, som det næsten er umuligt for Ministeriet at administrere efter. Derfor fraraader jeg dette Ændringsforslag, selv om jeg ikke skal benægte, at der kan findes enkelte unge Mænd, som meget godt kunne være skikkede til at komme paa et saadant Lærested, uden at de forud have været paa en Højskole eller en Landbrugsskole. Naar der foreslaas, at de skulle have været paa en Højskole eller en Landbrugsskole, saa er det kun for derved at skaffe Bevis for, at de virkelig selv have villet ofre noget paa deres Uddannelse, selv have villet gøre et Arbejde for at udvikle sig i den Retning, det her kommer an paa.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 4, der gaar ud paa, at de Provinsudvalg, der administrere Bevillingen til Rejser for Husmænd og Præmiering af veldyrkede Husmandslokker, ogsaa skulle administrere disse Bevillinger til de korte Kursus, skal jeg bemærke, at disse Provinsudvalg have jo været i Virksomhed i saa kort en Tid, at det efter min Mening er for tidligt at ville bygge en særlig Lovbestemmelse paa disse Udvalg, de have ikke en Gang virket et Aar endnu. Dertil kommer, at de i Forvejen ikke have saa ganske lidt Arbejde ved at besørge Ledelsen af Rejserne, Bedømmelsen af Husmandslokkerne og Uddelingen af Præmierne. Endelig skal jeg udtale, at naar det som her i denne Lov drejer sig om en Bevilling, der ydes alene af Staten til et bestemt Formaal, forekommer det mig at være rigtigt, at Staten ogsaa gennem et Medlem i de Udvalg, der have med Sagen at gøre, faar Indflydelse paa, hvorledes Bevillingen skal anvendes. Det er jo for øvrigt en Opfattelse, som jeg ikke er ene om. Jeg hørte her ved Finanslovens anden Behandling Ordføreren for Socialdemokratiet meget stærkt hævde den Opfattelse i en helt anden Sag, nemlig overfor Hedeselskabet, at det